

Tayfun Yücer
(Lefkoşa, 1963 -)

Lefkoşa'ya bağlı Yeşilyurt'ta doğdu. Liseyi bitirince gazeteciliğe başladı, bir yıl sonra da kamu görevlisi oldu. İlk şiirlerinde özgürlük uğraşımını dile getiren konuları ele alır. Toplum sorunları ve

çevre onun için ön plandadır. Şairin güncel olması gerektiğine inanır. Şimdilerde 'Kıbrıslı' dergisinin şiir sayfasını hazırlamaktadır. Şiirlerini bir kitapta toplamış bulunuyor.

Eserleri: *Yaşayan Şiirler*, Lefkoşa, 1996.

DÜŞÜMDE

(*Yaşayan Şiirler*, 1996, 31. s.)

Dün akşam
Düşümde Orhan Veli'yi gördüm
Gözleri kapalı rüzgâra karşı
Efkârlandığı İstanbul günlerini
Sabaha kadar elindeki kalemni
Gecenin karanlığımdaki gölgesini
İnsanlarla elele hürriyete doğru
Gezdiği dolaştığı Kapalıçarşığı
Yürüdüğü Galata köprüsünü
Duygularını yansıtan aşk resmi geçidini
Durup baktığı dar kapıyı
Çok şükür dediği günlerini
"Ben Orhan Veli," deyip de anlattığı anılarını
Birdenbire gidişini...

2995

GÖZLERİM

(*Yaşayan Şiirler*, 1996, 51. s.)

Aşkın sevginin söylenmeyen
Sözlerini anlatan

Gözlerim

Acıyı yaşayan ağlayan
Gözlerim
Yorulmadan bakıp duran
Yazıp okuyan
Gözlerim
Her şeyi görebilen
Bir türlü kendini göremiyen
Gözlerim

1995

SOFRA

(*Yaşayan Şiirler*, 1996, 59. s.)

Bir sofraya kurdum insanlığa
Şehrin gürültüsünün uzağında.
Denizin hemen kıyısında
Açtan toktan yana içkiden
kebaptan yana Ayyaştan
sarhoştan yana Kederden
üzüntüden yana Zengin
gözünün tokluğuna Fakirin
açlığının sonuna Çoluk
çocuğun oburluğuna. 1995

